

21. SRPNA H U N Á S

ZPRAVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA

Blahopřejeme vyznamenaným

Ministerstvo školství a kultury uděluje čestné uznání
spolu se zlatým Tylovým odznakem
Ústředního domu lidové tvořivosti

s. Tomáši Miličkoví

za příkladnou péči o rozvoj ochotnického divadelnictví v okrese Uh. Brod

s. Janu Voráčkoví

za obětavou péči o rozvoj divadelních souborů mládeže a organizaci ústředních kol divadelních souborů Soutěže tvořivosti mládeže

„Šrámkův Písek“

s. Antonínu Němečkoví

za obětavou péči o rozvoj divadelních souborů mládeže a organizaci ústředních kol divadelních souborů Soutěže tvořivosti mládeže

„Šrámkův Písek“

s. Dr. Jiřímu Valchářovi

za vzornou péči o rozvoj ochotnického divadelnictví v býv. Jihlavském kraji

s. Karlu Maškovi

za příkladnou péči o rozvoj ochotnického divadelnictví zvláště na vesnicích

s. Jiřímu Benešovi

za obětavou péči o rozvoj ochotnického divadelnictví a příkladné rozvíjení otázek vnitřního života souborů

s. Štefanu Makovi

za promyšlenou výchovnou práci v souborech púchovského okresu

a dlouholetou hereckou práci

s. Martinu Jančuškovi

za příkladnou obětavou péči o rozvoj ochotnického divadelnictví na Slovensku a jeho cílevědomou propagaci

Ministerstvo školství a kultury uděluje čestné uznání

Přípravnému výboru „Krnovského divadelního máje“

za vzornou organizaci divadelních přehlídek v Krnově

Divadelnímu souboru ZK Mír, Jaroměř

za soustavnou cílevědomou práci souboru a za vzornou organizaci festivalu polabských krajů

Divadelnímu souboru ZK Vagonka Tatra, Praha

za odpovědnou a úspěšnou práci, průbojnou dramaturgii a vzornou péči o výchovu divadelního dorostu

Divadelnímu souboru ZK Tesla, Pardubice

za systematickou vzornou péči o dětského diváka

Divadlu Svatoboj ZK ROH Závodů Jana Švermy, Brno

za dlouholetou záslužnou činnost a péči o dětského ducha

Divadelnímu souboru OB Vejprnice

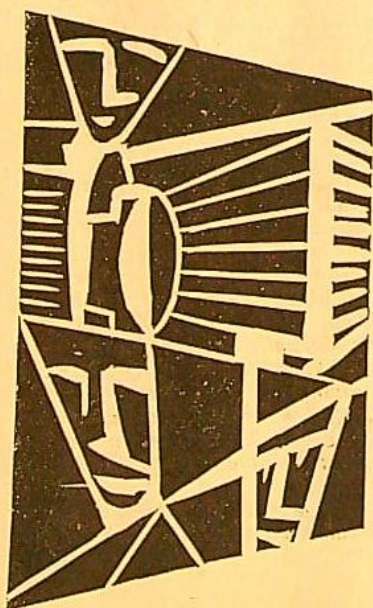
za dlouholetou záslužnou práci souboru na vesnici

Divadelnímu souboru ZK Oděvních závodů V. Širokého v Trenčíně

za dlouholetou soustavnou práci a instruktorskou činnost ve vesnických, divadelních souborech

Divadelnímu souboru OB v Čachticích

za dlouholetou záslužnou práci na vesnici

VENKU PŘEDE DVEŘMI

Borchertova hra zaznamenává v symbolicky nadsazené formě první poznání, k němuž dospěl mladý německý autor po skončení druhé světové války. Německý voják, trpící následky války tělesně i duševně, hledá pomoc u těch, kteří jej do války vedli a z ní těžili, u obrstů a podnikatelů. Ti však nepotřebují slabého ubožáka, nechávají ho přede dveřmi. Tak je mladý člověk, ve kterém dozněl hlas nezdravého optimismu, přiveden k otázce o dalších perspektivách svého života a spravedlnosti řádu, ve kterém žije. Autor došel jen k této otázce, ale vyslovil ji se sugestivní, palčivou naléhavostí.

Představení plzeňské Mediky patří jistě k nejlepším, co bylo v poslední době na ochotnických jevištích vytvořeno. Vysoce talentovaný a pevně vedený soubor inscenoval básnické drama moderními prostředky zhuštěného hereckého výrazu a strohé náznakové scény. Vhodnou úpravou textu a zvýrazněním nejpříznačnějších rysů postav podařilo se mu plně vystihnout smělá podobenství i myšlenkové motivy této dramatické básně. Zvláště je třeba ocenit výkon Štěpána Maroviče, který neobyčejně působivě vyjádřil v titulní technicky náročné postavě bolestný tón tragického poznání i typickou závažnost jejího příběhu. V herecky vzácně vyrovnaném souboru vynikli dále V. Filipcová v roli dívky, B. Huleš jako Kabaretní ředitel, L. Puchingerová v roli Kramerové a B. Kovaříková jako Labe.

Inscenaci by prospělo, kdyby druhý hlas Beckmannův (reprodukován), byl podán také jako přesně charakterizovaná, nikoli jen neutrálně recitovaná role a kdyby závěrečná otázka hry nebyla již rušena dalšími vnějšími doplňujícími výklady. Nebylo správné, že ve večerním hronovském představení bylo vypuštěno úvodní slovo o pokrokové západoněmecké poezii, které divákům ještě lépe přibližovalo (i recitacemi) prostředí, z něhož toto dramatické dílo k nám přišlo.

M. OBST

z diskuse

Je to zvláštní: celé plénum si uvědomuje, že má před sebou soubor s nevelkými hereckými zkušenostmi, technicky vybavený méně, než byly ty, které letos v Hronově už vystoupily. A přece všichni cítí, že tento soubor doposud jediný obecnost elektrizoval (jak zdůraznil v závěru s. Jaroslav Tumlíř). Při všech neumělostech citlivě všichni z představení jakési podmanivé kouzlo, je muž neodolal ani divák nejkoženější. Čím to bylo způsobeno? Bylo to dílem prozíravého vedení souboru silnou osobností režisérovou? Bylo to dílem silné dramatické předlohy? Pomáhala tomu dramatická scéna a bezvadná práce, technická? Po celé dvě hodiny se snažila diskuse vniknout pod povrch silných dojmů a přesně určit podíl jednotlivých uměleckých i technických složek na tomto účinku.

Hodnotila dílo autorovo a uznala je za hru potřebnou zejména pro mladé diváky. Upozorňovala však také na nebezpečí, která na hru čekají v rukou souborů postrádajících osobnost schopnou ji inscenovat invenčně a moudře.

Zamýšlela se nad režii představení, která je ostatně i příkladem znamenité výchovné práce profesionálního režiséra s amatéry. Je příkladná a pozoruhodná zejména v tom, jak řekl zasl. umělec František Salzer, že má smysl pro prostředky, s nimiž představení vytváří. Respektuje přirozené lidské rysy ochotnických herců, vychází hlavně z nich a vede je k organické a přirozené souhře s vědomím míry jejich výrazových možností a s velkým smyslem pro vkus.

Problémy spolupráce profesionálního umělce byly v průběhu diskuse předneseny několikrát. Shodný byl názor, že úspěch spolupráce není závislý jen na tvárnosti souboru, ale i na výchovných schopnostech instruktorových.

I když diskuse a úvodní referát s. Vladimíra Halady vytýkaly hereckým výkonům nezkušenost, stereotypnost v gestikulaci, nečistý projev jazykový, neorganické propojení fyzického a slovního jednání, byly tyto výkony chváleny pro čistý cit a mladý elán i pro schopnost vytvářet atmosféru příběhu.

V souhrnu tedy diskuse uznala podíl všech divadelních složek na úspěchu představení. Zároveň ukázala, jak zde spolupůsobilo jasné vědomí o společenském poslání inscenace. K půvahu a nezkušenosti mladých divadelníků přistoupila ideová uvědomělost a ta spojila všechny složky představení v tu jednotnou sílu, která tak bezeskytku si podmanila přítomné obecnost.

(tz)

ZA DLOUHOLETOU OBĚTAVOU PRÁCI v ochotnickém hnutí nebo za zásluhou instruktorskou a organizátorskou práci uděluje Ústřední dům lidové tvořivosti na základě návrhů z krajů ZLATÝ TYLŮV ODZNAK s. Milanu Ambrozovi, Ostrava s. Ant. Baštovi, Č. Budějovice s. Václavu Černouškově, Praha s. Emilii Čibenkové, Púchov s. Antonu Daxnerovi, Brezno s. Janu Gaďourkovi, Týn n. Beč. s. dr. Viktoru Chrenkovi, Hlohovec

s. Oldřichu Jiráňkovi, Hodkovice s. Františku Jonášovi, Handlová s. Arnoštu Kasalovi, Karl. Vary s. Josefu Klánkovi, Trenčín s. dr. Karlu Kleplově, Sluhy s. Adolfu Kouteckému, Skřivany s. Josef Kusemu, Beroun s. Jaromíru Kusému, Hejnice s. Jánů Lukášikovi, Liptovský Mikuláš s. Adolfu Morávkovi, Úvaly u Prahy s. Františku Palčíkovi, Brno s. Janu Paterovi, Dobruška s. Zdeně Ričkové, Pruské s. Alexandru Řídlovi, Dunajská Streda

s. Josefu Svobodovi, Olomouc s. Josefu Vavříčkovi, Hradec Králové s. Josefu Veselému, Krnov s. Vladimíru Voskovi, Přelouč

Na celostátním aktivu divadelních ochotníků, konaném dnes v Osvětovém domě v Náchodě, předal čestná uznání vyznamenaným kolektivům a jednotlivcům náměstek ministra školství a kultury inž. Václav Pelíšek. Zlaté Tylové odznaky přijali ochotníci pracovníci z rukou dr. M. Bartoše, ředitele Ústředního domu lidové tvořivosti.

Včera večer

Jestliže Jiráskovy Hronovy mají pro všechny návštěvníky tradiční i věčně nové kouzlo setkání se známými, kouzlo každoročně oživovaných vzpomínek i nových přátelství, pak včera večer tyto sváteční chvíle srdečných shledání vyvrcholily. Dva týdny nejvyšší ochotnické přehlídky jsou poměrně dlouhou dobou a ne každý má možnost je celé v Hronově prožít. A tak se mnohdy stává, že přijedeš do této ochotnické Mekky, abys zjistil, že ten, na něhož jsi se nejvíce těšil a s nímž každoročně beseďuješ pod lipami na hronovském náměstí, právě včera odejel, anebo že letos přijede, až ty budeš dávno za horami. Včera však tomu bylo jinak. Sjížděli se delegáti a kterýpak by nešel na představení? Schodíšťe i foyer Jiráskova divadla skýtaly večer pohled ještě slavnostnější a přátelštější než ve dnech minulých. Vidíš tváře známé i polozapomenuté lěty odloučení.

A vida, s tím vysokým blondýnem — jakpak se jmenuje — jsi se poznal letos na přehlídce v Přerově, tady se hlásí Plzeňáci a ta hezká soudružka, ta je z Budějovic. Toho znáš ze školení, s oním jsi se zase trochu poškorpil kdysi v porotě. Jiný dobrý známý ti představuje dcerku, která si právě letos odbyla křest na prknech. Dějují před tebou všichni ve slavnostní náladě i radostné spokojenosti.

Pane, to je nás, ochotníků. Jenom, aby se nám to všechno dobře vydařilo.

-rak.

N. POGODIN: ARISTOKRATE v nastudování souboru RK ČSD Tábor — Snímky Karel Minc.

slovo o souboru

Poprvé na Hronově

Psal se rok 1921, kdy Spolek divadelních ochotníků v Táboře se rozštěpil. Mladá generace, která cítila, že je nutno hledat nové cesty v divadle a chtěla se vyjadřovat po svém, moderně a pokrokově, odešla z tradičního spolku a založila Intimní scénu.

Radostný úsměv z úspěchu přechází v pousmání, když vzpomínají na chvíle, kdy se před devíti lety Intimní scéna změnila na soubor Rudého koutku ČSD v Táboře. Stalo se tak inscenací Stehlíkovy úpravy Makarenkovy knihy „Začínáme žít“.

Bylo by omylem se domnívat, že soubor tvoří pouze příslušníci modré armády. Těch je něco mezi dvaceti a třiceti procenty. Do souboru se hlásí lidé nejrozumnějších povolání, mládí přichází z tábořských škol.

Táborští jsou letos na Hronově poprvé. Patnáct let stála tato meta před nimi. Dvakrát se zúčastnili národní přehlídky a před čtyřmi lety vyhráli divadelní soutěž vypsanou ministerstvem dopravy.

Seděli jsme v Náchodě a členové souboru měli ne-ličenou radost z letošního úspěchu. Aristokraty nastudovali k 15. výročí. Tuto inscenaci má na svědomí Rudolf Kurel, který jim hru přivezl z Prahy. Po premiéře, která byla 8. května, doznala inscenace ne-jednu změnu. Byly to dramaturgické úpravy, které zrychlily poměrně dlouhou a náročnou hru a v červenci musily být některé role přepsány, protože jejich představitelé jsou ve dnech přehlídky mimo hranice naší republiky.

Soubor jezdí se svými inscenacemi po okolí, zajíždí do Benešova a Mladé Vožice. S loňskou hrou Deník Anny Frankové vystoupil jenom v Táboře sedmkrát.

Po prázdninách se soubor chystá uvést Blažkův Příliš štědrý večer. A k svému výročí chystá plán zcela mimořádný a pozoruhodný. Chce uvést Jiráskovu husitskou trilogii. Jan Hus bude hrán napěsrok na Kozím hrádku v den upálení Mistra Jana. Další rok, ve stejný den, bude inscenováno Jan Žižka a o rok později Jan Roháč, vždy na starobylém, historickém tábořském náměstí.

Vítají soubor Tábořských na letošním Jiráskově Hronovu, přejeme jim hodně úspěchů nejen na této půdě, ale i v dalších letech. Aby střetnutí husitské tradice, přicházející z jižních Čech, s autorem, který tyto tradice nesmrtelně zachytil ve východních Čechách, přineslo souboru hodně úspěchů a divákům hezký zážitek.

-jb

NA MARGO ARISTOKRATOV

V nevládním táboře na severe sovietskej krajiny stretávajú sa na nútených prácach všelijakí ľudia-trestanci: vrahovia, zloději, prostitútky, zaháľaci a záškoníci. Mladý socialistický režim ich sem neposlal preto, aby ich jednoducho ako parazitov ľudstva izoloval, ale smelo sa rozhodol ich zároveň prevychovať a ako očistených navonok aj v sebe samých vrátiť ich spoločnosti. Nie je to jednoduché, pretože novopecení vychovávateľia – väčšinou čekisti nemajú nijakých skúseností v tomto obore. K dispozícii im stojí jedine marxistická teória o prirodzene pozitívnych hodnotách

Ľudí, ktorých ale nutne deformuje triedny spoločenský poriadok. Nepíšu na brány táborov falšné „Arbeit macht frei“, ani neklamú svet hlásaním nevyhnutnosti likvidácie nepolepšiteľných zločincov. Naopak, prejavujú voči nim po stránke bezpečnosti až riskantnú ale pedagogicky nevyhnutnú dôveru a – čo je hlavné – chovajú sa k nim ako k ľuďom, ako k rovnocenným budovateľom socializmu na konkrétnom budovateľskom diele. A, div sa svete, prevážna väčšina ľudí odchádza po odpykání trestu domov ako platní členovia ľudskej spoločnosti.

Nikolaj Pogodin, autor známej trilogie o Leninovi (Muž s puškou, Kremľský orloj a Tretia patetická) a radu ďalších hier, napísal Aristokratov ako reflex z uvemenia si veľkosti takéhoto – tu v úvode spomínaného – počínania sovietskej moci. Je v hre autorov úžas, je v nej jeho obdiv a sympatie, ale je v nej aj objektívna analýza technológie práce s ľuďmi, ktorá vedie k takýmto prekvapujúcim výsledkom.

Hra je nielen štúdiou typov ľudí z rodu charakterove vykoľalených, ale je zároveň dramatickou epopejou o kráse – nech to znie v podmienkach pracovného tábora akokoľvek paradoxne – človeka. A práve pre túto zvláštnosť sa teoretikom drámy dosť ťažko vysvetľuje jej emocionálna pôsobnosť a obľuba u publika.

Mimochodom: obľuba. Je v tomto prípade azda výnimočne prísne závislá na kvalite inscenácie. -akr-

ZAHRAŇIČNÍ HOSTÉ O JH

Členka polskej delegácie Monika Michalska má k ochotníckemu divadelníctvu veľmi blízko. Je totiž redaktorkou divadelního vydavatelství Ostrředního domu lidové tvorivosti ve Varšavě. Na naši prosbu o sdělení svých osobních dojmů z Jiráskova Hronova nám velmi ochotně odpověděla:

„Pokusím se zcela neformálně a opravdu upřímně vám sdělit alespoň část z té velké záplavy dojmů a poznatků, kterými jsem zde zahrnuta. Pokusím se o to, i když znám obdivuhodnou schopnost novinářů dávat obdobným soukromým sdělením oficiální charakter. Tedy v prvé řadě jsem velmi překvapena velkou tradicí a popularitou Jiráskova Hronova. My v Polsku známe Jiráskova díla, například naše oddělení vydá v příštím roce Lucernu. Přesto však rozměry vašeho festivalu, který podle mého mínění je celostátním svátkem, jsou opravdu mimořádné a ojedinělé. Svědčí to o velké tradici ochotnického divadla u vás i o popularitě Jiráskova literárního odkazu.

Přesvědčil nás o tom i Jiráskův kult přímo zde, v Hronově. Viděli jsme celou řadu pietně uchovávaných památek. Je to pro nás zajímavé tím více, že Jirásek je v podstatě klasikem a žil v jiné společenské epoše. Přesto však jeho odkaz je i dnes stále živý.

Oceňujeme nejenom úroveň představení, ale i diskuse. To umožňuje i hlubokou kritiku a vážné zamyšlení. Velmi zajímavou je pro nás i dramaturgie festivalu a celá jeho organizace.

— Věřte, všechno co jsem vám řekla ani zdaleka nejsou zdvořilosti a jsem velmi ráda, že se mohu letošního JH zúčastnit. rak.

NEJSTARŠÍ OCHOTNICE

Se souborem RK ČSD z Tábora přileje na XXX. JH i nejstarší členka souboru sl. Hantáková, která je 80 let. Ještě před dvěma lety aktivně hrála. A mrzí ji, že nehraje při tak slavné příležitosti, jakou je letošní jubilejní JH. Říká, že by si ráda některou z rolí Aristokratů zahrála. — Přejeme ji, aby si mohla zahrát na XL. JH.

-jb

CO VY NA TO?

Jelikož nebyl dostatek času odpovědět na diskusní příspěvek s. Humla, režiséra Jegora Bulčova, chtěla bych něco říci ke dvěma názorům, které vyslovil. S. Huml řekl, že nemůžeme dost dobře vědět, co Gorkij fakticky chtěl říci, a že si jej každý více méně vykládá podle svého. Snad u některých autorů tomu tak je, ale u velkých realistických dramatiků je velmi nutné, abychom se autorova záměru myslet a mít podrobné znalosti specifických rysů ruského třídního boje a ruské proletářské revoluce.

Nesouhlasím dále s režisérem v tom, že soubor si může na Gorkého pouze „troufnout“, když nemá pro každou postavu vynikajícího představitele. Jistě je potřeba mít velmi schopné herce, alespoň pro většinu postav, ale rozhodující pro úspěch představení je, podle mého názoru, režisér a způsob jeho přístupu k práci na hře. Když dokáže s herci důsledně a trpělivě rozebrat text autora očima marxisty, najde odpověď na všechny otázky, které byly námětem diskuse a ještě mnohem, mnohem více. E. FREJKOVÁ, Jablonec

Burácající potlesk, usmíte tváře a akousi vnitřnou radostí naplnění diváci – tak vyzeralo včera popolední i večer hlediště Jiráskova divadla. Co zapříčinilo ten obrát v prísom, povážšne blokm i papierni opatrenem obecnstve?

Mohli by sme to vari povedat niekoľkými slovami: mladost, prirodzenost, úprimnosť a životná presvedčivosť v pozorne a svedomite pripravenom divadelnom predstavení.

Hral sa Vojak Karola Kyncla. Pred očami diváka striedali sa drobné obrázky – drobné epizodky z vojenského života Júliusa Fučíka.

Iste nejednému z príslušníkov staršej generácie, sediacich v hľadisku defiloval pred očami vlastný vojenský život s galériou vtedajších neľudských pomýlených „pánov ofícierov“ – dôstojníkov i poddôstojníkov, znižujúcich neraz svojimi vzťahmi a chovaním jednoduchého vojaka pod úroveň človeka. Divadelný súbor Mláď z Brna ukázal nám vo svojej hre kus boja v oblasti, ktorá dosiaľ bola väčšine ľudí v súvislosti s Fučíkom takmer neznámou. A my všetci sme za to autorovi hry i súboru vďační. Vďační sme i za to, že nám pripravili svieže, na mnohých miestach humorné a nápadité predstavenie. Sám Július Fučík v podaní Martina Práška bol postavou, ktorá diváka nevyhnutelne zaujala, ba plne presvedčila. Ako režisér postaral sa o to, aby celé toto predstavenie bolo srdečné, úprimné a na diváka čo najpobívejšie. HANKA KRČULOVÁ, -rak- B. Bystrica

OPRAVA TISKOVÝCH CHYB

V článku „Co nám odpověděl Karel Kyncl“ (20. srpna) bylo omylem uvedeno jméno jiného rumunského hosta. S. K. Kyclem hovořil Liviu Cernean, inspektor ministerstva kultury z Bukurešti.

V rubrice „Z redakční pošty“ 19. srpna je chybně otiskáno jméno ředitele Krajského divadla v Trnavě, s. Rudolfa Debnárika.

Po stopách Jiráskova díla

se jmenuje cyklus vycházek a výletů, pořádaných pro účastníky jubilejního XXX. Jiráskova Hronova turistickým odborem Jiskra Tepna a závodním klubem n. p. MEZ. Pod vedením profesora Vladimíra Berana se zájemci postupně seznamují s hronovským a náhodným okolím, a především s místy, která jsou dějišti Jiráskových děl.

Přesto, že výletníkům počasi až dosud mnoho neprálo, těší se tyto vycházky zájmu všech návštěvníků Hronova.

Příští vycházka se koná 22. srpna a má název: Políčko a jeho skalní města. Odjezd autokarem v 8 hodin od Jiráskova divadla.

SMRTELNĚ VÁŽNÝ SATIRIK

Když včera přistupoval k mikrofonu dr. Josef Koenigsmark, mnozí z nás si zamnuli ruce. Hle, říkali jsme si, satira vstupuje do popředí, aby se blýskla vtípem, ostrým šlehem.

Pak nám úsměv zmrzl na rtech. U mikrofonu nestál satirik, ale žalobce. Prostým (ach, kdyby každý vždycky věděl, jaká síla je právě v prostotě) výčtem fašistických a nacistických zločinů, spáchaných v naší republice uváděl Borchertovu hru Venku přede dveřmi. Jak je na jedinou člověku úzko, když suchá a strohá statistika mluví v desítkách a stech tisících umučených, pobitých, odvezených, poznamenaných během války.

Venku přede dveřmi – je obžaloba strašné války. Venku přede

dveřmi je varování před každou další ještě strašnější válkou. Venku přede dveřmi se totiž ta válka připravuje znovu. A v takové chvíli je po satíře, je po úsměvu. Je jenom výzva k boji proti všem, kteří nechali Beckmannu stát venku přede dveřmi, aby za nimi mohli spřádat nové operační plány Drang nach Osten.

Venku přede dveřmi je totiž Západní Německo. Ale venku přede dveřmi a vysoko nad námi létal a nyní úspěšně na Zemi přistál druhý kosmický koráb, vypuštěný SSSR. V tom je naše naděje i síla. Naše i všech Beckmannů této zeměkoule. -jb

KROUŽKY ● ● ●

Inscenace Kynclova Vojáka vedla kroužky odborné kritiky, řízená s. Zvoníčkem, k zajímavému zamýšlení nad několika problémy. V první řadě byla hodnocena ideovost a současnost této inscenace. Hra je potřebná a zajímavá z několika důvodů. V první řadě proto, že osvětluje Fučíkovu postavu z lidské pravdivé a netragické stránky. Tak, jak on sám chtěl, aby o něm bylo hovořeno. Dále tato hra zastavila dokonalým způsobem zrcadlo poměrům v armádě předmnichovské republiky a konečně její idea i celkové vyznění posiluje socialistické vlastnosti a tím i ochranný schopnost státu.

Z vlastních inscenačních problémů bylo zajímavě hovořeno o postavě Julia Fučíka v podání režiséra Martina Práška.

Kozorek: Fučík ve věrejší hře byl optimistou a dobrým kamarádem. V jeho postavě byla dobře zachycena politika KSČ za první republiky a její přístup k lidem.

Frejková: Domnívám se, že Práškův Fučík, i při velmi dobrém výkonu interpreta, neměl v plné míře to, co si u Fučíka představujeme. Bylo to snad tím, že u Práška nebyla odvaha k vnitřnímu prožitku.

Dr. Zvoníček: Práškův výkon bezesporu daleko převyšoval výkony ostatních.

Velký klad vidím v tom, že se dovedl srovnat s lidmi, kteří hráli na jevišti poprvé. Prášek svůj výkon podřídil kolektivu. Přitom však jako režisér naložil na sebe největší díl. Všimněte si, jak promyšleně se vždy aranžoval na střed scény. Nenásilně, ale promyšleně se stavěl do ohníku divákovy zájmu.

Kozorek: Říkalo se již zde na Hronově, že hraje-li režisér. Ze inscenace se nemůže vydat. Zde však byla výjimka.

Dr. Zvoníček: V určitých případech jsou tyto výjimky možné. Vždy však musí být vyloučen exhibicionismus režiséra. Ale i potom musí zpravidla ještě další spolupracovník sledovat inscenaci v hledišti a kontrolovat účinnost režijní práce.

Krčulová: Byla jsem hrou nadšena právě proto, že byla velmi dobře celkově sladěna, že v ní nebylo sólových výstupů, ale ukázala opravdu kamarádský a snaživý kolektiv.

IDNES

HRONOV

- 14.00 Veselé dětské odpoledne – sokolovna
- 14.30 Rozloučení se souborem na MNV
- 15.30 RK ČSD Tábor
- 20.00 Nikolaj Pogodin: ARISTOKRATI
- 16.00 Sady U pramenů
Divadlo hudby: Staří místři
- 20.30 Sady U pramenů
Divadlo hudby: BEETHOVEN
- 21.00 Velký sál ZK SZ ve Slavii
Beseda se souborem

NÁCHOD

- 20.00 ZK Pětiletka Velké Svatoňovice
Al. Jirásek: PAN JOHANES

ŽIRA

HRONOV

- 8.00–9.45 Práce v odborných kroužcích
- 8.00 Komenského náměstí
Výlet po stopách Babičky
- 10.00–12.30 ZK SZ – Slavie
Diskuse v lénu – poznámka ke hře a souboru
- 11.30 Uvítání souboru před Jiráskovým divadlem
- 14.30 Rozloučení se souborem na MNV
- 15.00 Velký sál ZK SZ Slavie
Loutkové představení souboru Pohádka
- 15.30 Divadelní soubor ZK dolu Pětiletka
Velké Svatoňovice
- 20.00 Alois Jirásek: PAN JOHANES
- 20.00 Večer komorní hudby
Hraje komorní kvintet ZK MEZ Náchod
- 20.30 Sady U pramenů
Promítání diapozitivů a krátkých filmů.

NÁCHOD

- 20.00 Přírodní divadlo
Koncert dechové hornické hudby
- 20.30 Tepna – závodní jídelna
Pozorujeme hvězdnou oblohu.

„U NÁS“ – ZPRAVODAJ XXX. JIRÁSKOVA HRONOVA – Vydává Ústřední dům lidové tvořivosti v Praze spolu s přípravným výborem XXX. JH. Redakční radu řídí Jiří Valenta. Vedoucí redaktor dr. Pavel Vavruch. Výtvarná spolupráce Jiří Zhibo. Technický redaktor Vladislav Vik. – Distribuci provádí OD Náchod. Tiskne Jiskra, tiskářské závody, n. p. Pardubice, pravoz 24 Hronov.

Cena 50 haléřů.

N 05-01605